

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám *FRPS/561/2011/Pan.*

A Független Rendészeti Panasztestület

178/2012. (V. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. szeptember 26-án előterjesztett panaszja alapján indult eljárást a 2012. május 23-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. szeptember 26-án postai úton terjesztette elő panaszát a Testületnél, egy 2011. szeptember 20-án, B. városban, a lakásán foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban, majd panaszát 2011. október 18-án levélben kiegészítette.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2011. szeptember 20-án 14 óra 30 perc és 15 óra közötti időben becsengetett a lakásába egy rendőr, aki járőrautón érkezett a panaszos lakásához. Miután a panaszos ajtót nyitott, a rendőr megkérdezte, hogy ott lakik-e a panaszos fia, majd a panaszos igenlő válasza után a rendőr közölte, hogy egy ingatlannal kapcsolatos ügyben szeretne vele beszélni.

A panaszos ekkor kérte a rendőrt, hogy menjen be az előszobába, ne a folyosón beszélgessenek. Ezt követően a panaszos – aki ismerte a szóban forgó ügyet – elmondta, hogy

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

a fiával ebben a lakásban élnek, ez a fia állandó lakóhelye, de most nincs itthon. A rendőr – akinek a kezében a panaszos szerint egy fehér papír volt – ez után több kérdést tett fel a panaszosnak arra vonatkozóan, hogy hol van a fiának a munkahelye, jelenleg hol tartózkodik, várhatóan mikor jön haza, illetve hol van a panaszos fiának az irodája.

A panaszos elmondta, hogy a fia hajón dolgozik, ezért a nyári időszakban kiszámíthatatlan, hogy mikor érkezik haza. Irodája a fiának egyébként sincs, szerelni egy bérelt helyen szoktak. Elmondta továbbá a panaszos a rendőrnek azt is, hogy előfordul olyan eset is, amikor a fia külföldön, Horvátországban, illetve Olaszországban kap munkát, ezért sem lehet tudni, hogy mikor érkezik meg. A beszélgetés során a panaszos felajánlotta, hogy ha a fiával találkozik, majd megkéri, hogy hívja fel telefonon a rendőrt, de a rendőr ezt azzal hátrította el, hogy neki is rendelkezésére áll a telefonszám, azt ugyanis a panaszos fiától korábban már megkapta. Ezután a rendőr elkészönt és elment.

A panaszos a rendőr magatartásában semmi „kivetnivalót” nem talált, de nehezményezte, hogy a rendőr nem igazolta magát, és semmilyen „hivatalos papírt” nem mutatott. Ugyancsak nehezményezte a panaszos, hogy egy olyan ügyben, amelyben ő és a fia a feljelentők, miért kell a rendőrnek személyesen megjelenni, ez ugyanis szerinte a magánéletbe való beavatkozásnak minősül. A panaszos utólag megbánta, hogy nem kérte a rendőrt arra, hogy igazolja magát, de álláspontja szerint már a rendőr lakáson történő megjelenése sem volt indokolt és mindez elkerülhető lett volna, ha egy idézést küld, akkor ugyanis nem került volna sor erre a „kivonulásra”.

Megjegyezte a panaszos továbbá, hogy a szóban forgó eset óta, a panasza megírásának napjáig, azaz 2011. szeptember 24-ig nem érkezett idézés és a fiát – aki azóta volt már otthon – nem keresték telefonon sem a rendőrségről, ezért nem érti, mi lehetett olyan sürgős, ami a korábbi személyes megjelenést indokolta.

2) A panaszos beadványának kiegészítésében megerősítette, hogy a rendőrt, aki – rendőrségi jelzésekkel ellátott, de megkülönböztető jelzést nem használó – szolgálati gépkocsival érkezett a ház elé, ő engedte be a lakásba. A rendőr nem igazolta magát, csak a panaszos fiát kereste egy, a fia tulajdonában lévő ingatlant és a vele szomszédos ingatlant érintő hatósági ügyben, melynek részleteit a panaszos is ismerte. A rendőr „emberi hozzáállását” nem kifogásolta a panaszos, csak a megjelenése tényét.

A Testület azon kérdésére, hogy jelezte-e a rendőrnek, hogy a szomszédok miatt sérelmezi a megjelenését, a panaszos azt válaszolta, hogy: „Sérelmezést nem jeleztem, ez későbbi esemény, ezt nem kívánom véleményezni. Jók a szomszédi kapcsolataink. Nem járulok hozzá, hogy zavarják őket.”

A panaszos végül ismét megerősítette, hogy „becsületet-jó hírnevet” sértett a rendőr személyes megjelenése, amelyre álláspontja szerint semmi szükség nem lett volna, telefonon történő idézést is alkalmazhattak volna a rendőrök.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az

intézkedést fogantató Rendőrkapitányságtól. A megkeresett rendőri szerv vezetője szolgálati úton, a feltett kérdésekre tételesen válaszolt (továbbiakban: tájékoztató levél), továbbá megküldte a panaszos ügyében intézkedő rendőr jelentését (továbbiakban: rendőri jelentés).

1) A tájékoztató levél szerint az intézkedést egy r. törzssászlós hajtotta végre a panaszos lakásán, aki a panaszos fiának sérelmére elkövetett szabálysértési eljárás előkészítését végezte. A panaszos fia – akit tanúként kellett volna meghallgatni – állandó lakcímként a panaszos lakáscímét adta meg és mivel telefonon, illetve egyéb tartózkodási helyein történő felkutatása eredményre nem vezetett, ezért vált szükségessé az állandó lakcímen történő keresése.

A tájékoztató levél szerint a r. törzssászlós egyedül, a rendszeresített megkülönböztető fény- és hangjelzéssel felszerelt, „Rendőrség” feliratú, Ford Focus típusú személygépkocsival érkezett a helyszínre. A rendőr, rendszeresített és az évszaknak megfelelő szolgálati öltözetet viselt jól láthatósági átvetővel, amin fel volt tüntetve a neve, rendfokozata, illetve a jelvénye is.

A rendőr a panaszos kifejezett kérésére lépett be a lakásba, hogy a szomszédok ne lássák őt. A fellépés az előírásoknak megfelelő volt, a rendőr a napszaknak megfelelő köszönés után bemutatkozott és közölte az intézkedés tényét és célját. A panaszost a rendőr nem igazoltatta.

A tájékoztató levél szerint a lakótömbben tartózkodó személyek az ablakon kinézve láthatták, hogy a járőrautó megáll a ház előtt és oda egy rendőr bemegy, továbbá a III. emeleten lakók, az aajtajukon lévő kémlelő nyíláson esetlegesen kilesve láthatták, hogy melyik lakáshoz megy oda és csönget be, majd lép be a rendőr. Ugyanilyen módon láthatták azt is amikor a r. törzssászlós távozott a lakásból, bár a rendőr nem találkozott senkivel a lépcsőházban, sem érkezésekor, sem távozásakor.

Az intézkedő rendőr előzetesen tájékoztatta előljáróját, egy r. századost, hogy mivel a panaszos fiát többszöri telefonon történő keresés, valamint az általa korábban megadott, ismert tartózkodási helyen történt keresés ellenére sem éri el, ezért az állandó lakcímen történő idézése vált szükségessé. Ugyancsak tájékoztatta az intézkedő rendőr az előljáróját arról is, hogy a panaszos fiával személyes kapcsolatban áll, korábbi bejelentések során már találkoztak, ezért személyesen keresi fel lakcímén.

Végül a tájékoztató levél rögzíti, hogy a panaszos fiának meghallgatására – telefonon történt egyeztetés után – 2011. szeptember 28-án 14 óra 30 perckor került sor.

2) A rendőri jelentés a tájékoztató levélben foglaltakhoz képest a következő többlet információkat tartalmazza.

A r. törzssászlós megérkezésekor a lépcsőház aajtaja nyitva volt, így senkit nem kellett megkérni arra, hogy beengedje őt az épületbe. A csengetésre idős hölgy – a panaszos – nyitott aajtót és rögtön arra kérte a rendőrt, hogy ne a lépcsőházban beszélgessenek, ne lássák a szomszédok. A r. törzssászlós ezt követően bement a lakásba és követte a panaszost az előszobán keresztül a konyhába, ott folytatódott a beszélgetés, amelynek kapcsán a r. törzssászlós elmondta a panaszosnak, hogy a fia a bejelentésében megadott címen nem érhető

el, úgyszintén a megadott telefonszámon sem, ezért kereste meg az állandó lakcímen. Elmondta továbbá a r. törzsszázlós azt is a panaszosnak, hogy a fia feljelentése alapján folytatja a rendőrség a szabálysértési eljárást, melynek során a fia személyes meghallgatására szükség van. A rendőri jelentés szerint a panaszos erre azt válaszolta, hogy a fia csak aludni jár haza, de van, hogy napokig nem látja.

A r. törzsszázlós a panaszost nem igazoltatta, mert a panaszos a bemutatkozáskor elmondta, hogy ő a keresett személy édesanyja. A beszélgetés a rendőri jelentés szerint végig kulturált hangnemben zajlott, a panaszos az intézkedést nem kifogásolta.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tette a szolgálati fellépés módját, a rendőri fellépés arányos voltát, valamint a panaszossal szembeni magánlakáson történt intézkedés jogalapját.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak az intézkedéskor hatályban volt, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz, valamint az 59. § (1) bekezdésben biztosított, a jóhírnévhez és a magánlakás sérthetetlenségéhez való jogát.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr – aki nem igazolta magát – személyesen jelent meg a lakásán, annak érdekében, hogy a panaszos fiát feljelentőként, egy meghallgatásra idézze. A panaszos álláspontja szerint – figyelemmel arra is, hogy a fia ráadásul sértette a szóban forgó ügynek – a rendőr egyenruhában és szolgálati gépkocsival való megérkezése alkalmas volt arra, hogy a szomszédok előtt jóhírnevüket és becsületüket sértse.

1) A panaszos beadványában kifogásolta, hogy az említett időpontban hozzá kikerkező rendőr nem igazolta magát.

a) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. §-a a szolgálati fellépés módjára vonatkozóan a következő szabályokat tartalmazza: „(1) A rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. (2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről. (3) A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. (4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.”

Az intézkedés időpontjában hatályos a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) ezt kiegészítő 4. § (1) és (2) bekezdései szerint: „(1) A rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja. (2) Ha az (1) bekezdés szerinti közlés, illetve a szolgálati igazolvány vagy az azonosító jelvény felmutatása a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, azt az intézkedést követően kell megtenni.”

b) A rendőri szerv vezetője által készített tájékoztató levél és a rendőri jelentés a szolgálati fellépés módját azonosan írta le. E szerint, a rendőr, rendszeresített és az évszaknak megfelelő szolgálati öltözetet viselt jól láthatósági átvetővel, amin fel volt tüntetve a neve, rendfokozata, illetve a jelvénye is. A fellépés az előírásoknak megfelelő volt, a rendőr a napszaknak megfelelő köszönés után bemutatkozott és közölte az intézkedés tényét és célját. Sem a jelentés, sem a tájékoztató levél – a Testületnek a szolgálati fellépés módjára vonatkozó kifejezett kérdésére – nem cáfolta azon panaszosi állítást, miszerint a rendőr a már idézett jogszabályi előírások szerinti azonosítási kötelezettségének, az azonosító szám közlése vonatkozásában nem tett eleget. A Testület gyakorlata szerint, amennyiben a rendőrség a panasz tartalmának megismerését követően nem cáfolja a panaszos állítását – illetőleg a rendelkezésre álló körülmények nem támasztanak kétséget azzal kapcsolatban –, úgy a Testület a döntését a panaszosi állításra alapozza.

A Testület mindezek alapján megállapította, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőr az intézkedés során az azonosító számának közlésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megsértette, amely a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelméhez vezetett, amely sérelmet a Testület csekély fokúnak értékelt.

2) A Testület ezt követően vizsgálata tárgyává tette a rendőri fellépés arányosságát.

a) A Testületnek először abban kellett állást foglalnia, hogy az idézés kézbesítésével kapcsolatos panasz mely része vonatkozásában van hatásköre vizsgálatot folytatni, az eljárására vonatkozó, az Rtv. 92. §-ában foglalt rendelkezések alapján.

A Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás)

esetén van lehetősége eljárni, és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. A tanú részére szóló idézés kézbesítése nem minősül a fenti pontokban felsoroltak szerinti rendőri intézkedésnek. A szabálysértési eljárás során, az idézésre vonatkozó szabályokat az intézkedés idején hatályos, a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (továbbiakban: Szabsért. tv.) 68 §. (1) bekezdése a következők szerint szabályozza: „Akit a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság az eljárási cselekményre idéz, köteles megjelenni. A szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság megjelenésre azt kötelezi, akinek a meghallgatása indokolt.” A kézbesítésről pedig a Szabsért. tv. 74. §. (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a szabálysértési hatóság, illetve a bíróság hivatalos iratának az érintett személy részére átadása (kézbesítése) történhet *a)* személyesen, *b)* postai szolgáltató útján, a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó külön jogszabályok szerint, *c)* szabálysértési jogsegély keretében.

A konkrét panaszügyben a panaszos elsődlegesen a rendőri fellépés (melynek során az idézést a fia részére kézbesíteni szerették volna) módját annak az adott szituációhoz mért arányossága szempontjából kifogásolta.

A Testület a szükségesség kérdését, vagyis azt, hogy a panaszos fia, mint feljelentő tanú részére idézés kibocsátása miért vált szükségessé, és mi volt ennek a jogalapja, – hatásköre hiányában, mivel ez a szabálysértési eljárásra tartozó körülmény – nem vizsgálta.

b) Az arányosság kérdését azonban a Testület vizsgálhatónak tartotta, mégpedig az Rtv. 11. § (1) bekezdésének első fordulata alapján, amely szerint: „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”. Az idézés kézbesítése, a rendőrségi iratokból kitűnően – szolgálati felettesével egyeztetve – a kiküldött rendőr szolgálati feladata volt, amelyet tehát a törvényes előírásoknak megfelelően volt köteles teljesíteni, márpedig az Rtv. 15. §-a szerint az arányosság követelményének betartása is törvényes előírás. Az Rtv. 15. §-a szerint: „(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

A panaszos állítása szerint fia hajón dolgozik, előfordul olyan eset is amikor külföldön, Horvátországban, illetve Olaszországban kap munkát, ezért bizonytalan, hogy mikor érkezik meg. Ügyszintén előadta a panaszos, hogy amikor a fia nem a hajón teljesít szolgálatot, akkor egy bérelt műhelyben végez szerelési tevékenységet.

A rendőri jelentés szerint a r. törzszászlós többször is megpróbálta elérni a panaszos fiát az általa megadott telefonszámon, valamint a bejelentésében szereplő címen, ez azonban eredményre nem vezetett ezért kísérelte meg őt – a már ismertetett módon – az állandó lakóhelyén személyesen elérni.

Fenti körülményeket figyelembe véve, az idézés kézbesítésének módjával kapcsolatban a Testületnek az arányosság követelménye szempontjából azt kellett vizsgálnia, hogy az okozott-e olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, és a lehető legkisebb korlátozással járt-e a panaszosra nézve; illetve, hogy az nem ütközött-e az Rtv. 2. § (1) bekezdésének azon rendelkezésébe, mely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az intézkedés törvényes célját illetően a Testület mérlegelte és elfogadta azon rendőri állítást, hogy a panaszos fiát az általa a bejelentésében megadott módokon nem tudták elérni. Mérlegelte továbbá azt is, hogy a rendőr a bejelentett állandó lakcímen, nappal, a kora délutáni időszakban, egyedül jelent meg. A Testület szerint – az egyébként megkülönböztető jelzést nem használó – járőr szolgálati gépkocsi és az egyenruhában való megjelenés önmagukban nem olyan körülmények, amelyek az átlagos értéktételeket figyelembe véve alkalmasak lennének a jóhírnév csorbítására.

Az idézés kibocsátásának, illetve a kézbesítés sürgősségének szükségességét, indokoltságát, jogalapját – a fent írtak szerint – nem vizsgálva, a Testület az eset összes körülményeit figyelembe véve tehát arra a következtetésre jutott, hogy **ha már a rendőrség a Szabsért. tv. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján a személyes kézbesítés mellett döntött, annak végrehajtási módja nem okozott olyan aránytalan sérelmet a panaszos számára, amely a jóhírnévhez való jog sérelmével járt volna.**

3) Végül vizsgálata tárgyává tette a Testület, a magánlakáson történő intézkedés jogalapját.

Megjegyzendő, hogy az idézés kézbesítését a rendőrség is intézkedésnek tekintette – az intézkedés tágabb, általánosabb, nemcsak az Rtv. V. fejezetében felsorolt intézkedéseket, hanem a (esetleg más jogszabályok által szabályozott) rendőri fellépést általában is magában foglaló fogalma szerint –, erre utalnak a tájékoztató levél és a rendőri jelentés azon részei is, amelyekben a szolgálati fellépés módját jellemzik.

A panaszosi és a rendőri állítás teljes mértékben megegyezik arra vonatkozóan, hogy a panaszos kifejezetten kérte a rendőrt, hogy ne a lépcsőházban mondja el jövedele célját, ezért arra kérte, hogy menjen be a lakásba. (Beadványában a panaszos egyébként azt is megjegyzi, hogy a rendőr „magatartásában és emberi hozzáállásában” semmi „kivetnivalót” nem talált.)

Az Rtv. 39. § (1) bekezdése szerint a rendőr magánlakásba bebocsátás, vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, majd a hivatkozott jogszabályhely tételesen felsorolja azon eseteket, amelyek fenti rendelkezés alól kivételt képeznek.

A konkrét ügyben azonban **megállapítható, hogy a rendőrnek a panaszos lakásába történő belépésére a panaszos kifejezett kérésére került sor, így nem sérült a panaszosnak a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő joga.**

IV.

A Testület megállapította, hogy a panaszolt rendőri intézkedés során, a szolgálati fellépés módjára vonatkozó egyes rendelkezések megsértése okán csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület megállapítása szerint ugyanakkor nem sérült a rendőri intézkedés kapcsán a panaszosnak a jóhírnévhez és a

magánlakás sérthetlenségéhez való joga. A panaszos az áttétel ellen előzetesen tiltakozott, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint hozta meg állásfoglalását és az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2012. május 23.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET